

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.529 van 14 mei 2002
in de zaak A. 74.334/XII-1234.**

In zake : Marc VAN ROOSBROECK,
 wonende te LIER,
 Benedenbaan 46

tegen :

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marc Van Roosbroeck op 13 mei 1997 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 27 februari 1997 van de centrale raad van de Argo, waarbij hij met ingang van 1 maart 1996 tot en met 31 augustus 1996 ter beschikking wordt gesteld in het belang van de dienst;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd
H. Verhulst;

Gelet op de beschikking van 5 mei 1998 die de neerlegging ter
griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien
de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 maart 2002 waarbij de
terechtzingting bepaald wordt op 16 april 2002, op welke datum de zaak is uitgesteld
tot de terechtzingting van 30 april 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. Van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van advocaat M. Stommels, die loco advocaat R. Rombaut verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat verzoeker de nietigverklaring vordert van de beslissing van 27 februari 1997 van de centrale raad van de Argo, waarbij hij met ingang van 1 maart 1996 tot en met 31 augustus 1996 ter beschikking wordt gesteld in het belang van de dienst;

Overwegende dat artikel 82, e, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs (hierna: rechtspositiedecreet) bepaalt dat het personeelslid onder de door de Vlaamse regering bepaalde voorwaarden, zonder opzegging, ter beschikking kan worden gesteld wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst; dat luidens artikel 74 van het rechtspositiedecreet terbeschikkingstelling een van de administratieve standen is waarin de personeelsleden zich geheel of gedeeltelijk kunnen bevinden; dat krachtens artikel 60 van het rechtspositiedecreet - dat onder het hoofdstuk VII in verband met de maatregelen van orde ressorteert - de regering de nadere regelen bepaalt van de terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst en dat in afwachting dat de regering hieraan uitvoering verleent, de op 1 april 1991 bestaande reglementering van kracht blijft; dat die reglementering opgenomen is in een koninklijk besluit van 18 januari 1974 waarvan het artikel 6 onder meer stelt dat het personeelslid dat wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst ter beschikking is gesteld, een wachtgeld geniet dat de eerste twee jaren gelijk is aan zijn laatste activiteitswedde; dat luidens artikel 4, § 1, e, van het rechtspositiedecreet de perioden tijdens welke het personeelslid zich in de administratieve stand van terbeschikkingstelling bevindt zoals bepaald in artikel 82, e, van het rechtspositiedecreet als diensten worden beschouwd voor het berekenen van de dienstanciënniteit;

Overwegende dat de verwerende partij de ontstentenis van actueel belang opwerpt, omdat “deze ordemaatregel [...] inmiddels reeds opgeheven is”;

Overwegende dat verwerende partij, om het actueel belang van verzoeker te beoordelen, terecht opmerkt dat de bestreden maatregel slechts zes maanden heeft geduurd en dat een personeelslid dat ter beschikking is gesteld in het belang van de dienst gedurende de eerste twee jaar van de terbeschikkingstelling een wachtgeld krijgt dat gelijkgesteld is met een activiteitswedde; dat zij ook nog terecht opmerkt dat de administratieve toestand van de terbeschikkingstelling aan de dienstanciënniteit van verzoeker geen afbreuk doet, en dit overeenkomstig artikel 4 van het op hem toepasselijke rechtspositiedecreet; dat de bestreden maatregel voorts in beginsel geen moreel nadeel inhoudt nu zij geen tuchtmaatregel is maar een ordemaatregel die, los van enige schuldvraag, bedoeld is om de goede werking van de dienst te verzekeren; dat een en ander terecht twijfel wekt nopens het voortbestaan van het belang van verzoeker; dat ook het met het onderzoek van de zaak belast lid van het auditoraat in zijn verslag tot de slotsom komt, omwille van de voornoemde gegevens, dat verzoeker niet het vereiste actueel belang bij de nagestreefde nietigverklaring aantoonst en dat het beroep niet ontvankelijk is; dat verzoeker dan tegenover de Raad van State moet verantwoorden welk concreet voordeel een vernietigingsarrest hem nog kan bijbrengen om aldus aan de Raad van State aan te tonen dat hij méér beoogt dan de eenvoudige vaststelling van een onwettigheid; dat verzoeker in zijn laatste memorie een reeks vage feiten en vermoedens op een rij zet in verband met het vertrek van “niet minder dan 140 leerlingen” en het “buitengewerkt” zijn van zeven personeelsleden, maar er nog steeds niet toe komt argumenten aan te brengen ter staving van het belang dat hij nog zou bezitten bij de gevraagde vordering; dat de exceptie gegrond is; dat de vordering bijgevolg onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
veertien mei 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.